

Mariska coördineert ontbijt voor basisschoolkinderen; 1400 per week

Rotterdam-Delfshaven, vrijdagmorgen even na 8.00 uur. Bert, gepensioneerde vrijwilliger, vist acht broden uit de achterbak van zijn auto en loopt naar de ingang van een basisschool. 'Eigenlijk zou dit niet nodig moeten zijn', mompelt hij. 'Zoals de Voedselbank ook overbodig zou moeten zijn.' Dagelijks worden op basisscholen in Rotterdam-Delfshaven geserveerd, 1400 per week. 'En dat aantal neemt rap toe', zegt coördinator Mariska van der Blom – die ook missionair kinderwerker is bij Geloven in Spangen.

NRC schreef vorige week over een Rotterdamse leerling die op maandagmorgen flauwviel in de klas, na een weekend zonder eten. 'Het is geen overbodige luxe dat anderhalf jaar geleden het initiatief werd genomen om basisschoolkinderen een ontbijt te verstrekken', vertelt Mariska in een klaslokaal dat dienst doet als keuken. 'De school heeft er direct belang bij: kinderen concentreren zich beter, halen betere prestaties, maken ook minder ruzie, als ze goed hebben ontbeten.'

Het pilotproject begon anderhalf jaar geleden met twee scholen en bleek al snel in een behoefte te voorzien. 'Na de herfstvakantie zijn er straks 11 deelnemende scholen. Wekelijks bestel ik nu 120 broden, maar ik hou er serieus rekening mee dat het aantal zal stijgen naar 300.' Terwijl ze praat, smeert ze een stapel boterhammen. Georgina, medewerker ouderbetrokkenheid van de school, verdeelt ze geroutineerd over de plastic bakken, waar ook al appels in liggen. Een portie voor elke klas. Het is nog flink doorwerken, want bij de aanvang van de school moet alles klaarstaan. Een derde van de kinderen is aangewezen op deze ontbijtjes, 70 van de 225 kinderen. 'Gisteren was er een inloopspreekuur voor ouders', zegt Georgina. 'Een moeder vertelde dat ze van een uitkering moet rondkomen, 800 euro. Maar de energierekening is nu gestegen van 200 naar 600. Ze piekert zich suf hoe ze dat moet betalen.' Mariska: 'Dat de kinderen zonder eten naar school komen, kan een scala aan oorzaken hebben. Geen geld, maar ook een gebrekkige planning thuis. En zeker ook: stress. Het dagelijks leven is overleven – en dat zuigt alle aandacht op.' De gemeente Rotterdam, die geld beschikbaar stelt voor het ontbijtproject, laat ook onderzoek doen naar de oorzaken. 'Je kunt je voorstellen dat er méér achter de voordeur speelt, als kinderen zonder ontbijt naar school worden gestuurd. Want hoe gaat het met de warme maaltijd? Is er geld voor kleren? etc. Die aspecten zijn onderwerp van gesprek met de gemeente.'

Bert stuurt zijn blauwe Peugeot door de smalle straten van Spangen. 'Hier ben ik geboren.' Bij een schoolgebouw zet hij een volle boodschappenkrat op een steekwagentje. Chocoladepasta, kaas, pindakaas, boter. Sinds de start van het project is hij één van de trouwste klanten van de supermarkt. 'Ik kan me wel laten sponsoren.' Binnen zit een grote groep vrijwilligers klaar om brood te smeren. 115 pakketjes, op deze school. Rachida, die hier al ruim 20 jaar als medewerker ouderbetrokkenheid werkt, vertelt dat ze al zeker 15 jaar gewend is om brood uit te delen aan kinderen. 'Op kleine schaal. Ik zorgde er altijd voor dat ik brood in de vriezer had, voor kinderen die in de loop van de ochtend tegen de leerkracht zeiden dat ze thuis geen eten hadden gekregen. Dan regelden we onderhands dat ze toch even een paar boterhammen kregen; want zo iets kan heel stigmatiserend werken in een groep kinderen. Nu, sinds het project, is het meer geaccepteerd. De helft van de kinderen van deze school krijgt een ontbijtpakket.'

We rijden langs de weggeefwinkel 'Yess'. 'Even een bakkie doen.' Dan kratten met fruit halen bij de super. Maandag weer een nieuwe ronde.

Officieel is het ontbijtproject een pilot, die loopt tot de zomer van 2023. 'Maar gezien de omvang van het project en de maatschappelijke impact van de energiecrisis is het ondenkbaar dat het stopt', zegt Mariska. 'Ik zie het eerder groeien.'